

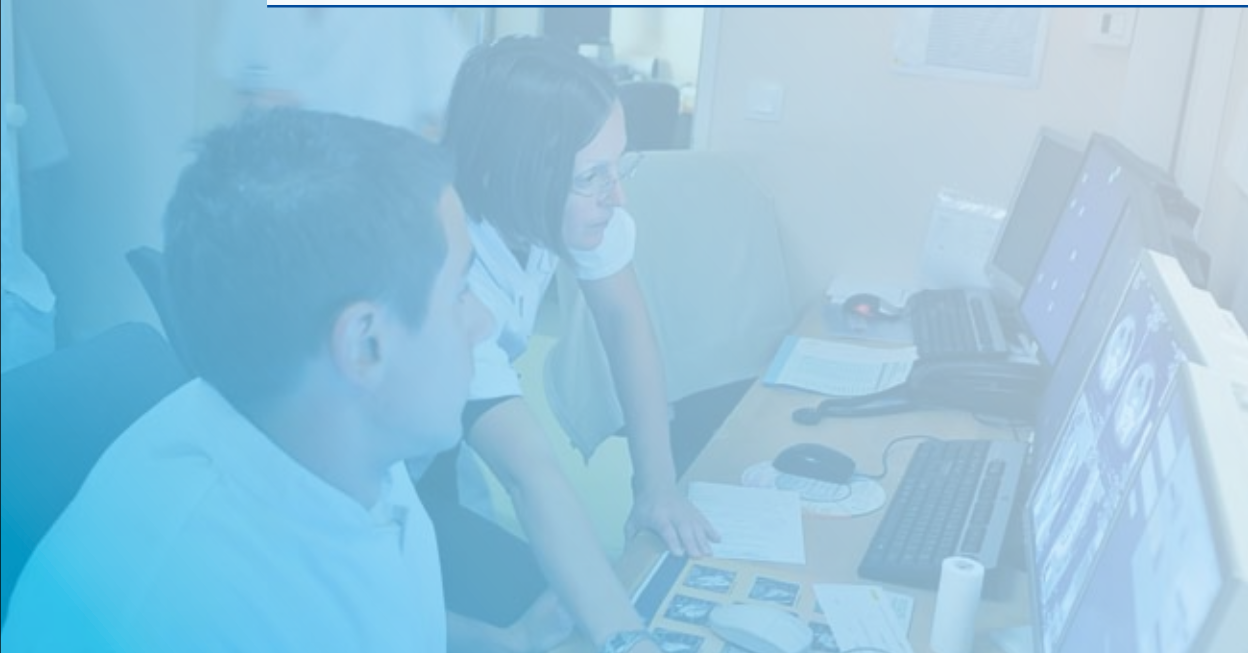

International
Labour
Organization

EMPLOYMENT
PROMOTION

A fiatalok foglalkoztatási válsága: Akciófelhívás

A Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 101. ülészakának
határozata és következtetései | Genf, 2012

A fiatalok foglalkoztatási válsága: Akciófelhívás

A Nemzetközi Munkaügyi Konferencia 101. ülészakának
határozata és következtetései | Genf, 2012

ISBN 978-92-2-826492-0 (nyomtatás)

ISBN 978-92-2-826493-7 (Web pdf)

Első kiadás 2012

Elérhető még angolul: *The youth employment crisis: a call for action : resolution and conclusions of the 101st Session of the International Labour Conference, Geneva, 2012* (ISBN 978-92-2-126492-7), ILO, Geneva, 2012.

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet (ILO) kiadványaiban alkalmazott megnevezések megfelelnek az ENSZ gyakorlatának.

A közölt anyagok nem tükrözik a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal véleményét bármely ország, térség, terület vagy ezek hatóságainak jogi státuszát vagy határainak megállapítását illetően.

Cégek, kereskedelmi termékek és eljárások nevének említése nem jelenti a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal támogatását, míg egy adott cég, kereskedelmi termék vagy eljárás nevének elhagyása nem jelenti, hogy azt a Nemzetközi Munkaügyi Szervezet nem támogatja.

Az ILO kiadványai beszerezhetőek a nagyobb könyvkereskedésekben vagy az ILO sok országban jelenlévő helyi irodáiban vagy közvetlenül az ILO Publications-től, International Labour Office, CH-1211 Geneva 22, Svájc. Katalógusok, illetve az új kiadványok listái díjmentesen beszerezhetőek a fenti címen vagy e-mailen: pubvente@ilo.org.

Látogassa meg honlapunkat: www.ilo.org/publns

Nyomtatás: Budapest, Magyarország 2013.

Határozat

A fiatalok foglalkoztatási válsága: Akciófelhívás

A Nemzetközi Munkaügyi Szervezet Általános Konferenciája 2012-ben összehívott 101. ülészakán Genfben,

A fiatalok foglalkoztatási válsága: *Itt az idő a cselekvésre* elnevezésű V. Jelentés alapján folytatott általános vitát követően,

Felismerve, hogy 2012-ben világszerte közel 75 millió fiatal volt munkanélküli, akik közül sokan soha nem dolgoztak, és figyelembe véve azt a tényt, hogy sok millió fiatal alacsony termelékenységű és bizonytalan állásokban tengődik,

Felismerve, hogy jelenleg 4 millióval több a fiatal munkanélküliek száma, mint 2007-ben, és hogy több mint 6 millió fiatal adta fel az álláskeresést,

Felismerve, hogy ez a korábban ismeretlen helyzet hosszú távon káros hatásokkal lehet – az elsősorban hátrányos helyzetű – fiatalokra,

Felismerve, hogy a fiatalok tartós munkanélkülisége és alulfoglalkoztatása magas társadalmi és gazdasági költségekkel jár, és a társadalmi szövet felbomlásával fenyeget,

Megerősítve, hogy megfelelő méltányos munkahelyek megteremtése a fiatalok számára a legnagyobb globális prioritás,

1. Határozatot hoz célzott és azonnali tevékenység végrehajtására;
2. Elfogadja a 2005-ben tartott Konferencián a fiatalok foglalkoztatásával kapcsolatban elfogadott következtetéseket kiegészítő, „A fiatalok foglalkoztatási válsága: Akciófelhívás” elnevezésű következtetést;
3. Felkéri a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Irányító Testületét, hogy kellőképpen vegye figyelembe e következtetéseket a fiatalok foglalkoztatásával kapcsolatos jövőbeli munka tervezése során, és felkéri a Főigazgatót, hogy vegye számításba ezeket a következő kétéves program és költségvetés előkészítésekor és végrehajtásakor, valamint a 2012–13 kétéves időszak alatt rendelkezésre álló egyéb más források elosztása során;
4. Felkéri a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Főigazgatóját, hogy e következtetéseket ismertesse a releváns nemzetközi fórumokon; és
5. Felkéri a Nemzetközi Munkaügyi Hivatal Főigazgatóját, hogy vállaljon vezető szerepet ezen akciófelhívás előmozdításában.

Következtetések

A fiatalok foglalkoztatási válsága: Akciófelhívás

1. A fiatalok a társadalmaink jobbá válásának ígérését jelentik. Mégis, nem áll rendelkezésre elegendő munkahely a fiatal emberek számára. Több millió fiatal képtelen átkerülni méltányos foglalkoztatásba, és a társadalmi kirekesztés kockázatával néz szembe.
2. 2012-ben közel 75 millió fiatal embernek nem volt munkája világszerte; ma 4 millióval több fiatal munkanélküli van, mint 2007-ben, és több mint 6 millió fiatal feladta az álláskeresést. Több mint 200 millió fiatal ember ugyan munkában áll, de napi 2 dollárnál kevesebbet keres. Az informális foglalkoztatás még mindig tartósan jelen van a fiatalok körében.
3. A fiatalok munkanélküli válsága, amelyet jelentősen súlyosbított a globális gazdasági és pénzügyi válság, most azt követeli a kormányoktól, munkáltatóktól és munkavállalóktól, hogy az eddiginél nagyobb erőfeszítéseket tegyenek a méltányos és termelékeny munkahelyek előmozdítása, megteremtése és fenntartása érdekében.
4. A fiatalok körében régóta jelen lévő munkanélküliség és alulfoglalkoztatás igen súlyos társadalmi és gazdasági költségekkel jár, és a társadalmi szövet felbomlásával fenyeget. Amennyiben nem sikerül megfelelő számú méltányos munkahelyet teremteni, az hosszútávon károsító hatásokkal lehet a fiatalokra.
5. Sürgősen szükség van a jelenlegi trend megfordítására. Ha nem teszünk azonnali és határozott lépéseket, a világ közösségének egy elveszett generáció ijesztő lehetőségével

kell szembenéznie. A fiatalokba történő befektetések társadalmaink jelenébe és jövőjébe történő beruházásokat jelentenek. Bár már sokat tanultunk arról, hogy hogyan lehet kezelni azokat az akadályokat, amelyekkel a fiatalok szembesülnek a munkaerőpiaci belépésük során, sok országban a makroökonómiai és egyéb politikai döntések nem bizonyultak elég hatékonynak ahhoz, hogy általában és különösképpen a fiatalok esetében elegendő munkahelyet teremtsenek. Elengedhetetlenül szükség van politikai akaratra és innovatív megközelítésekre a helyzet javítása érdekében.

6. A fiatalok foglalkoztatási válsága globális kihívás, bár annak szociális és gazdasági jellemzői nagy különbségeket mutatnak méretüket és természetüket illetően országokon és régiókon belül és azok között.
7. Ezért felszólítjuk a kormányokat, a szociális partnereket, a multilaterális rendszert, beleértve a G20 csoportot és az összes releváns nemzeti, regionális és nemzetközi szervezetet, hogy tegyenek sürgős és újbóli lépéseket a fiatalok foglalkoztatási válságának kezelése érdekében. Egyedül a nemzeti, regionális és globális szinteken történő erős kollektív akció és tevékenység járhat sikerrel abban, hogy a fiatalok jelenlegi rossz munkaerőpiaci helyzete jobbá váljon. Felkérjük az ILO-t, hogy vállaljon vezető szerepet ebben az akciófelhívásban, mozdítsa elő a kölcsönös tanulási folyamatot nemzeti, regionális és globális szinteken, és hozzon létre partnerségeket a válság kezelésére.
8. A fiatalok foglalkoztatási válságának kezelése érdekében végrehajtott tevékenységek során a következőket kell figyelembe venni: az ILO Philadelphiai Nyilatkozata (1944); az ILO Munkát érintő Alapvető Elvekről és Jogokról szóló Nyilatkozata (1998); Méltányos Munka Program (1999); Globális Foglalkoztatási Program (2003); A fenntartható vállalatok előmozdításával kapcsolatos következtetések (2007); Szociális Igazságosság a Méltányos Globalizációért ILO Nyilatkozat (2008); Globális Munkahely Megállapodás (2009); Nemzetközi Munkaügyi Konferencia következtetései a foglalkoztatással kapcsolatban ismétlődő megbeszélések kapcsán (2010); valamint a munkához és a fiatalokhoz kapcsolódó nemzetközi munkaügyi normák.
9. A 2005-ös Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által elfogadott határozat a fiatalok foglalkoztatásáról és az ahhoz kapcsolódó átfogó következtetések olyan erős keretet jelentenek, amelyekre építhetjük tevékenységeinket. Az új akciófelhívás célja, hogy leküzdjük a fiatalokat érintő új és súlyos foglalkoztatási válságot.
10. A 2009-es Globális Munkahely Megállapodás, amely számos akciót tartalmaz a válság megoldásával kapcsolatban, felszólítja az országokat arra, hogy erősítsék meg a hátrányos

helyzetű nők és férfiak, így a veszélyeztetett fiatalok számára nyújtott támogatásikat. A Globális Munkahely Megállapodásban megfogalmazott koordinált tevékenység és politikai lépések megvalósítása több millió munkahely megőrzését tette lehetővé.

11. 2012-ben a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia általános vitája során áttekintették a fiatalok foglalkoztatási válságának kiterjedését és jellemzőit, amelyet sok országban tovább nehezített a globális gazdasági és pénzügyi válság. Különös figyelmet fordítottak a munkanélküliség és az alulfoglalkoztatás magas szintjére, a fiatalok számára rendelkezésre álló munkahelyek minőségének romlására, a munkaerőpiacról való kiszorulás jelenségére és arra, hogy a méltányos munkahelyek iránti elmozdulás lassú és nehéz folyamat. A vita során levonták a következtetéseket a 2005-ös Nemzetközi Munkaügyi Konferencián hozott határozat megvalósításával kapcsolatban, és számos területen értékelték az innovatív politikai intézkedéseket. Megemlítették a 2012. május 23-25. között 100 fiatal vezető részvételével tartott genfi Ifjúsági Foglalkoztatási Fórumon elhangzottakat is.
12. A 2012-ben, a Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által elfogadott következtetések:
 - (a) hangsúlyozzák azt a megújult elkötelezettséget, amellyel fellépnek a 2005-ös Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által elfogadott határozat érdekében;
 - (b) azonnali akciót hirdetnek az új válsághelyzetre való tekintettel; és
 - (c) útmutatást adnak a további lépésekkel kapcsolatban.

Vezérelvek

13. Nem létezik mindenkire vonatkozó egységes megoldás. Többirányú és olyan intézkedéseket tartalmazó megközelítésre van szükség, amelyek segítségével elő lehet mozdítani a foglalkoztatást célzó növekedést és a méltányos munkahelyteremtést makroökonómiai politikák, a foglalkoztathatóság növelése, munkaerőpiaci politikák, fiatal vállalkozások támogatása és jogok biztosítása révén, annak érdekében, hogy kezelni lehessen a válság szociális következményeit, valamint biztosítani lehessen a pénzügyi és költségvetési fenntarthatóságot.
14. A vezérelvek a következők:
 - Az egyes országok helyzeti különbségeinek figyelembevétele sokoldalú, koherens és kontextus-specifikus politikai válaszok kidolgozása érdekében.
 - A makroökonómiai politikák fő célja a teljes foglalkoztatás elérése legyen.

- A gazdasági, foglalkoztatási, oktatási és képzési, valamint szociális védelmi politikákra kiterjedő hatékony politikai koherenciára van szükség.
- Támogatni kell a szociális partnerek bevonását a politikai döntéshozatalba a társadalmi párbeszéd révén.
- Kiegyensúlyozott politikai intézkedéscsomag, amely több munkáltatót ösztönöz arra, hogy beruházzanak, és új álláslehetőségeket hozzanak létre fiatalok számára.
- Biztosítani, hogy az összes program és politikai intézkedés tiszteletben tartja a fiatalok jogait és a nemek közötti egyenlőségre vonatkozó szempontokat.
- Kezeleni kell a rendelkezésre álló munkahelyek és a fiatalok szakképzettsége között meghúzódó különbségeket, amelyek akadályozzák a foglalkoztatási lehetőségekhez való hozzáférést.
- Fiatal vállalkozók támogatása abból a célból, hogy ösztönözzék a fenntartható vállalatok növekedését, beleértve a szövetkezeteket és a szociális vállalkozásokat a vidéki és városi területeken.
- Innovatív és többszereplős partnerségek kialakítása, amelyekben részt vesznek a kormányok, a szociális partnerek, az oktatási intézmények, a közösségek és maguk a fiatalok.
- Az egyes modellek nem reprikálhatóak szisztematikusan, de számos lehetőség nyílik a tapasztalatcserére a kontextus-specifikus és konkrét tevékenységek inspirálása érdekében.
- A politikai intézkedések és programok hatékony monitoringja, értékelése és jelentése a további tevékenységeknek nyújtandó információk érdekében.
- A fiatalok a megoldás részét jelentik. Hallatniuk kell hangjukat, támaszkodni kell kreativitásukra és tiszteletben kell tartani jogaikat a fiatalok foglalkoztatási válságának kezelése során.

Foglalkoztatás és a fiatalok foglalkoztatását elősegítő gazdaságpolitika

15. A globális gazdasági és pénzügyi válságból adódó óriási foglalkoztatási kihívás kezelése érdekében szükség van a kormányok, a munkáltatók és munkavállalók, az ILO és a globális multilaterális közösség mozgósítására. A válságra adott válasz érdekében alapvetően szükséges az erős és fenntartható gazdasági növekedés és fejlődés előmozdítása, amelynek során hangsúlyt kell fektetni a munkahelyteremtésre és a társadalmi befogadásra.
16. Az egyoldalú megközelítések nem lehetnek hatékonyak. Olyan holisztikus megközelítési módra van szükség, amelyben a makro- és mikroökonómiai politikát összehangolják a fiatalok foglalkoztathatóságának növelése érdekében oly módon, hogy biztosítják azt,

hogy a termelékeny foglalkoztatási lehetőségek figyelembe vegyék a fiatalok képességeit és tehetségét.

17. Olyan munkahelyteremtést célul kitűző makroökonómiai politikára van szükség, amely támogatja az megnövekedett aggregált keresletet, és javítja a hozzáférést a pénzügyi eszközökhöz. A válság leküzdése érdekében alkalmazott politikai intézkedéscsomagot a különböző országok különböző gazdasági helyzetéhez kell igazítani.
18. Ipari és ágazati politikára van szükség a strukturális átalakítások előmozdítása érdekében.
19. A magánszektor növekedése az üzleti, befektetői és fogyasztói bizalomtól függ, és alapvető szerepet tölt be a munkahelyteremtésben.
20. A nagyszabású infrastrukturális és állami foglalkoztatási programokba történő munkaerő-intenzív állami befektetések új méltányos foglalkoztatási lehetőségeket teremthetnek oly módon, hogy ez által kielégítik a társadalmi igényeket és javítják az infrastruktúrát.

További lépések

21. A kormányoknak komolyan figyelembe kell venniük, amennyiben az lehetséges, a következőket:
 - (a) Olyan politikai intézkedések végrehajtása, amelyekkel előmozdítják a teljes, termelékeny és szabadon választott foglalkoztatást a Foglalkoztatáspolitikáról szóló 122. sz. ILO Egyezmény értelmében (1964).
 - (b) Olyan foglalkoztatás-központú makroökonómiai politikák és pénzügyi ösztönzők kialakítása, amelyek támogatják az megnövekedett aggregált keresletet, és növelik az olyan termelékeny befektetéseket, amelyek javítják a munkahelyteremtés és pénzügyi eszközökhöz való hozzáférés lehetőségeit.
 - (c) A lehető legnagyobb prioritást adni a fiatalok foglalkoztatásának a nemzeti és nemzetközi fejlesztési keretekben; a szociális partnerek bevonásával integrált és határidőkhöz kötött nemzeti akciótervek kialakítása a mérhető eredményekkel járó méltányos foglalkoztatás előmozdítása érdekében.
 - (d) Prioritást adni azoknak a munkahelyteremtő növekedési politikáknak, amelyek választ adnak a jelenlegi gazdasági kontextusra és előmozdítják a hosszú távú pénzügyi fenntarthatóságot. Ugyanakkor, hangsúlyt kell fektetni arra, hogy a növekedést támogató politikai intézkedések figyelembe vegyék az egyes országok eltérő helyzetét.
 - (e) Fiskálisan fenntartható megoldások fiatalokat célzó intervenciók kialakítására, így például anticiklikus politikák, keresleti oldali intervenciók, állami foglalkoztatási

programok, foglalkoztatási garanciarendszerek, munkaerő-intenzív infrastruktúra, bér- és képzési támogatások és egyéb specifikus, fiatalok foglalkoztatására irányuló intervenciók.

E programoknak biztosítaniuk kell az egyenlő bánásmódot a fiatal munkavállalók számára.

- (f) Az olyan munkahelybarát fejlesztési programok biztosítása az ipari és ágazati politikában, amelyek előmozdítják a strukturális átalakítást, hozzájárulnak egy gazdaságilag fenntartható gazdasághoz, és nagyobb állami és magánbefektetéseket eredményeznek azokban az ágazatokban, amelyek méltányos munkahelyeket teremtenek fiatalok számára.
 - (g) Olyan politikai döntések és törvényi környezet kialakítása, amely lehetővé teszi a formális foglalkoztatás és a méltányos munkahelyek irányába történő átmenetet.
 - (h) Rendszeres tripartit konzultációk révén bevonni a szociális partnereket a politikai döntéshozatali folyamatokba.
 - (i) Kialakítani és megerősíteni a monitoring és értékelő mechanizmusokat a politikai intézkedések hatásvizsgálata és javítása érdekében.
22. A szociális partnereknek komolyan figyelembe kell venniük, amennyiben az lehetséges, a következőket:
- (a) A kormányokkal együtt részt venni a foglalkoztatásról és gazdaságpolitikáról szóló tripartit konzultációkban.
 - (b) Részt venni ágazati és vállalati szintű konzultációkban a növekedés előmozdítása és olyan stratégiák támogatása érdekében, amelyek lehetővé teszik a munkahelyteremtést, különös tekintettel a fiatalok igényeire.

Foglalkoztathatóság – Oktatás, képzés és készségek; átmenet az iskolából a munka világába

23. Az alapfokú oktatáshoz való hozzáférés alapvető jog. A 2005-ös Nemzetközi Munkaügyi Konferencián elfogadott határozat felismerte az oktatás, a képzés és a készségek fontosságát a foglalkoztathatóság előmozdítása, illetve a méltányos munkahelyek irányába történő átmenet megkönnyítése érdekében. A 2012-ben tartott általános vita mindezt megerősítette. Az oktatás, a képzés és az élethosszig tartó tanulás elősegíti a jobb foglalkoztathatóságot, a magasabb termelékenység, a jövedelemnövekedés és a fejlődés megvalósulását. 2005 óta sokat tettünk és sokat tanultunk. Mindazonáltal, még mindig sok a tennivaló, mivel jelentős deficit mutatkozik az oktatáshoz, képzéshez és készségekhez való hozzáférés és azok minősége területén, illetve azzal kapcsolatban, hogy mindezek milyen módon felelnek meg a munkaerőpiaci követelményeknek. Az olyan készségek és képesítések, amelyek nem felelnek meg a munkaerőpiaci követelményeknek, valamint a rendelkezésre álló üres álláshelyek nem megfelelő száma jelenti a legfőbb akadályt a fiatalok foglalkoztathatósága szempontjából.

24. A globális gazdasági és pénzügyi válság súlyosbította a régi problémákat és újakat teremtett:

- Az alapvető olvasási, írási és számolási készségekkel nem rendelkező 130 millió fiatal ember mellett az iskolából lemorzsolódó fiatalok jelentik a hátrányos helyzetű fiatalok egyre növekvő szegmensét. Az első csoport esetében a szegény háztartásokat támogató szociális védelmi intézkedések megerősítése hatékonyan bizonyult a kockázatok kezelésében anélkül, hogy rontotta volna az oktatás minőségét. A pénzügyi vagy élelmiszer formájában történő támogatások potenciálisan betölthetik ezt a szerepet, amennyiben egy szélesebb körű szociális védelmi stratégia részét képezik. Az iskolarendszerből korán kikerülők számára egy második esély megadása hatékony kezdeményezésnek bizonyult azon fiatal emberek elérése érdekében, akik nincsenek jelen sem a munkaerőpiacon, sem az oktatásban és képzésben. A tapasztalatok azt sugallják, hogy ezek az alternatív képzési modulok sikereesebbek, amikor nem tradicionális oktatási módszereket és tanmenetet alkalmaznak, hanem informális vagy nem formális módon történnek.
- A diplomás munkanélküliség alapvető kihívásként keletkezik. Ebben a kontextusban alaposabb elemzésekre és a munkaerőpiaci igények jobb előrejelzésére van szükség.
- Az iskolából a munka világába történő lassú és bizonytalan átmenet további nehézségeket okoz a munkaerőpiaci integráció szempontjából a tapasztalathiány miatt. Ezen a területen a szakmai gyakorlatok, a tanulószerveződéses gyakorlati szakképzések és az egyéb munkahelyi tapasztalattadási rendszerek bizonyultak olyan módszereknek, amelyek révén elérhetővé válik a méltányos munka. Ugyanakkor, az ilyen mechanizmusok bizonyos esetekben azzal a kockázattal járnak, hogy ezeket a rendszereket csak olcsó munkaerő megszerzésére, vagy a már meglévő munkavállalók kiváltására használják.

25. Végezetül, a tapasztalatok azt mutatják, hogy a munka világára megfelelően reagáló oktatási és képzési intézkedések a kormány, az adott oktatási és képzési hatóságok és a szociális partnerek erős partnerségére, így a társadalmi párbeszédre és a kollektív alkura épülnek.

További lépések

26. A kormányoknak komolyan figyelembe kell venniük, amennyiben az lehetséges, a következőket:

- (a) Biztosítani, hogy a minőségi alapoktatás ingyenes hozzáférhető legyen.
- (b) Javítani a kapcsolatokat az oktatás, képzés és a munka világa között. Ehhez szükség van a készségek és munkaerőpiaci szükségletek összehangolásával, valamint a képesítések munkaerőpiaci igényeknek megfelelően történő egységesítésével kapcsolatos társadalmi párbeszédre. Meg kell erősíteni a szakképzést és szakoktatást, beleértve a szakmai

- gyakorlatokat és egyéb munkahelyi tapasztalatokat biztosító programokat, illetve a munkahelyi tanulást.
- (c) Készségstratégiák kialakítása olyan ágazati politikák kialakítása érdekében, amelyek felhasználják a technológiákat és a know-how-t, és magasabb képesítéseket és jobban fizető állásokat eredményeznek.
- (d) A gyakorlati képzések körének és típusainak javítása a következők által: (i) a munkahelyi tanulási folyamat kiegészítése strukturáltabb intézményes tanulókkal; (ii) a szakmunkás mesterek és a munkahelyi gyakorlaton résztvevő tanulókat felügyelő képzők képzési módszereinek fejlesztése; (iii) beleértve az írás-olvasás és az alapvető készségek tanítását; és (iv) a közösségi részvétel erősítése, különös tekintettel több álláslehetőség megteremtésére fiatal nők és egyéb hátrányos helyzetű fiatalok részére.
- (e) A tanulószereződéses gyakorlati szakképzések, a gyakornoki és egyéb munkahelyi tapasztalattadási rendszerek szabályozása és monitoringja, beleértve a képesítő bizonyítványok kiállítását annak biztosítása érdekében, hogy ezek a programok a valódi tapasztalatszerzést és ne a jogviszonyban álló munkavállalók felváltását jelentsék.
- (f) A formális oktatás és képzés kereteinek kiterjesztése távoktatási stratégiák révén, amelyek nyomtatott tananyagot, távoktatást és hozzáférési központokat, valamint személyes konzultációt is magukba foglalnak.
- (g) Korai felismerő mechanizmusok kialakítása a potenciális iskolai lemorzsolódások beazonosítására, a lemorzsolódó fiatalok ösztönzése az iskolában maradásra vagy arra, hogy más foglalkoztatási, oktatási vagy képzési lehetőséggel éljenek.
- (h) Második esélyt adni olyan kezdeményezések révén, amelyek lehetővé teszik az alapvető tudás és kompetenciák elsajátítását azok számára, akik kimaradtak az iskolából vagy soha nem jártak iskolába, illetve azon munkanélküliek számára, akik szeretnék újrakezdeni tanulmányaikat, különös tekintettel a fiatal nőkre és leányokra.
- (i) Képzők képzésének támogatása, amellyel kapcsolatban igen nagy igény mutatkozott a készségfejlesztési rendszer kiterjesztése során.
- (j) Az előzetes tanulás, az oktatási rendszeren kívül szerzett tudás és a munkahelyen megszerzett készségek akkreditációs rendszereinek fejlesztése.
- (k) Az álláskereső technikák oktatása legyen az iskolai tanmenet része, erősíteni kell a pályaválasztási tanácsadást és javítani kell a fiatalok karrierlehetőségeivel kapcsolatos információkhoz való hozzáférést.
- (l) Egy szélesebb körű társadalmi védelmi stratégia keretein belül megfelelő szociális védelmi intézkedések bevezetése annak érdekében, hogy a szegényebb háztartásokat támogassák a kockázatkezelésben anélkül, hogy a fiatalok oktatásának színvonala csökkenne. Ezenkívül figyelmet kell fordítani a megvalósítás fenntartható, intézményes és pénzügyi lehetőségeire.

- (m) Olyan képzési programok és kompetencia alapú képzések kialakításának támogatása, amelyek megfelelnek a nemzeti fejlesztési stratégiák és munkaerőpiacok igényeinek.
- (n) A monitoring és értékelő mechanizmusok kialakítása és megerősítése a politikai eszközök hatásvizsgálata és javítása érdekében.
27. A szociális partnereknek komolyan figyelembe kell venniük, amennyiben az lehetséges, a következőket:
- (a) Hozzájárulás az oktatási, képzési és élethosszig tartó tanulási politikák és programok kialakításához, megvalósításához és monitoringjához annak érdekében, hogy ezek harmonikusabban illeszkedjenek a munka világához.
- (b) A gyakornokok és ipari tanulók munkafeltételeiről szóló kollektív tárgyalásokban való részvétel.
- (c) Vállalatok ösztönzése gyakornokok és ipari tanulók felvételére.
- (d) A fiatal munkavállalók, gyakornokok és ipari tanulók munkahelyi jogaival kapcsolatban tudatosító tevékenység.

Munkaerőpiaci politikák

28. A munkaerőpiaci politikák elősegíthetik a fiatalok be- és visszalépését a munkaerőpiacra. Amennyiben megfelelően és célzottan kerülnek kialakításra, a munkaerőpiaci politikák képesek leghátrányosabb helyzetű fiatal munkavállalókat támogatni és jelentős gazdasági és szociális előnyöket eredményezni, oly módon, hogy mindezekkel párhuzamosan nagyobb mértékűvé válik az egyenlőség, a társadalmi befogadás és emelkedik az aggregált kereslet.
29. Fontos kapcsolat áll fenn az aktív és passzív munkaerőpiaci politikák és a minimálbérrel kapcsolatos politika között a minimálbérrendszert alkalmazó országokban. Fontos, hogy minden szempontot figyelembe vegyenek a politikák kialakítása során, mivel így a kölcsönösen egymást támogató intézkedések munkalehetőségeket biztosíthatnak a fiatalok számára.
30. Az állami beruházási és foglalkoztatási programok, amennyiben lehetséges, támogassák a foglalkoztatást általában, és a fiatalok foglalkoztatását különösképpen, elsősorban az alacsony munkaerő-keresletű országokban a készségek széles körére kiterjedő foglalkoztatás megteremtésével, ezáltal jelentős gazdaságélénkítő hatásokat elérve. E programok révén lehetővé válhat a munkaügyi normák szintjének meghatározása. Az állami programok jelentős mértékben támogatni tudják a helyi termelékenységet, a piac fejlődését és a szociális védelmet. Hozzá tudnak járulni a fenntartható környezethez és fejleszteni tudják az olyannyira szükséges infrastruktúrát és közösségi munkát számos országban.

31. A munkaerőpiaci politikák végrehajtása intézményes kapacitást igényel állami és magánszinten is. A korai intervenciók megakadályozhatják a tartós munkanélküliség kialakulását azáltal, hogy szolgáltatásaik és forrásaik középpontjába azokat a vidéki és városi környezetben élő munkanélküli fiatalokat állítják, akik a legrászorultabbak, így például akik nem vesznek részt oktatásban vagy foglalkoztatási programokban.
32. Számos országban a fiatal álláskeresők jövedelemtámogatásban is részesülhetnek az aktív munkaerőpiaci programok alkalmazása mellett. Ezen támogatások esetében a szociális védelmi minimum meghatározásának megfelelően és a különböző csoportok speciális helyzetét figyelembe véve a jövedelemtámogatás kiterjedhet munkanélküli biztosításra, munkanélküli támogatásra, foglalkoztatási garanciarendszerekre vagy egyéb formákra. A jó gyakorlatok bizonyítják, hogy a feltételekhez kötés, az aktív részvétel és a kölcsönös kötelezettségvállalás szerepet játszhat a munkanélküliség időszakának lerövidítésében. Az ilyen rendszerek különösképpen hatékonyak bizonyulnak a marginalizálódás által veszélyeztetett fiatalok esetében azáltal, hogy ezeket a fiatalokat kapcsolatban tartják a munkaerőpiaccal.

További lépések

33. A kormányoknak komolyan figyelembe kell venniük, amennyiben az lehetséges, a következőket:
- (a) Munkaerőpiaci politikájuk és programjaik áttekintése annak érdekében, hogy azok a lehető leghatékonyabban járuljanak hozzá a munkahelyteremtéshez a fiatalok számára.
 - (b) Az olyan aktív intézkedések előnyben részesítése, amelyek hatékony támogatást nyújtanak a fiataloknak és potenciális munkáltatóiknak a méltányos munkahelyeken történő alkalmazás elősegítése érdekében.
 - (c) Elegendő forrás biztosítása a munkaerőpiaci politikák számára, beleértve a közfoglalkoztatási programokat, amelyek kulcsfontosságú eszközök a fiatalok foglalkoztatásának előmozdítása szempontjából.
 - (d) Az aktív munkaerőpiaci politikák különböző komponenseinek integrálása és sorrendbe állítása oly módon, hogy azok keresleti és kínálati intézkedéseket is célozzanak annak érdekében, hogy az oktatásból a munka világába és a formális foglalkoztatásba vezető átmenetet megkönnyítsék.
 - (e) A jövedelemtámogatás kapcsolódjon az aktív munkakereséshez és az aktív munkaerőpiaci programokban való részvételhez.
 - (f) A munkahelyteremtés támogatása az által, hogy jobban összehangolják a munkaerő-kínálatot és keresletet hatékony munkaügyi központok fejlesztésével.
 - (g) Stratégiák kialakítása a formális munkavállalásba történő átmenet elősegítése érdekében.

- (h) A szolgáltatási kínálat konszolidálása és koordinálása annak érdekében, hogy nagyobb integrációt lehessen kialakítani a munkaerőpiaci és szociális védelmi intézkedések között.
 - (i) Szociális védelem biztosítása a pályakezdő álláskeresőknek.
 - (j) Foglalkoztatás-intenzív befektetési stratégiák előmozdítása.
 - (k) A szociális partnerekkel történő konzultáció, valamint a szociális partnerek bevonása a munkaerőpiaci politikák tervezésébe, végrehajtásába és monitoringjába.
 - (l) A vidéken élő fiatalok, mint prioritást élvező csoport középpontba állítása célzott fejlesztési politikák és programok révén.
 - (m) A monitoring és értékelő mechanizmusok kialakítása és megerősítése a politikai eszközök hatásvizsgálata és javítása érdekében.
34. A szociális partnereknek figyelembe kell venniük, amennyiben az lehetséges, a következőket:
- (a) Aktív részvétel a munkaerőpiaci politikák és programok tervezésében, végrehajtásában, monitoringjában és fejlesztésében.
 - (b) Szoros együttműködés a kormánnyal a munkaügyi központok hatékonyságának növelése érdekében biztosítandó, hogy azok hozzájáruljanak a fiatal álláskeresők méltányos foglalkoztatási lehetőségeinek javításához a munkahelyteremtés során.
 - (c) Támogatások elősegítése hátrányos helyzetű fiataloknak nyújtott foglalkoztatási és képzési lehetőségek biztosítása által.
 - (d) Együttműködés a kormánnyal az állami befektetési és infrastrukturális programok kialakításában.
 - (e) Kreatív és innovatív lehetőségek feltárása, amelyekkel támogatni lehet a fiatalokat álláskeresésük, valamint oktatási és képzési lehetőséghez való hozzáférésük során.

Fiatal vállalkozók és önfoglalkoztatás

35. A fiatalok vállalkozásindítása hozzájárulhat a fiatalok méltányos munkához jutásához, és fenntartható vállalkozások fenntartásához. Ennek megfelelően, a fiatal vállalkozók támogatását a fiatalok munkanélküliségi válságának megoldására irányuló nemzeti programok részévé kell tenni. A vállalkozásfejlesztés számos tevékenységet foglal magába a profitorientált és a nonprofit ágazatokban, beleértve a magánvállalkozások fejlesztését, az önfoglalkoztatást, a szociális vállalkozásokat és a szövetkezeteket.
36. Különböző típusú támogatásokkal lehet kezelni azokat a kihívásokat, amelyekkel a törekvő fiatal vállalkozók szembesülnek vidéken és a városokban. A támogatások során figyelembe kell venni, hogy milyen okból váltak ezek a fiatalok vállalkozókká: mert lehetőségük adódott rá, vagy erre kényszerültek.

37. Alapvetően szükséges, hogy megfelelő támogató környezetet biztosítsanak a vállalkozások beindítására és sikeres működtetésére. A fiatal vállalkozók ugyanazokkal az üzleti kihívásokkal szembesülnek, mint a többi vállalkozó. Egy olyan támogató üzleti környezet, amely lehetővé teszi a vállalkozásoknak, a szövetkezeteknek és a szociális vállalkozásoknak a gyarapodást, segíthet a fiatalok tulajdonában és vezetése alatt álló vállalatok sikerességében is. A mikro-, kis- és középvállalatok finanszírozási forrásokhoz való hozzáférése nehezebbé és költségesebbé vált a pénzügyi válság óta, és gyakran a fiatal vállalkozók azok, akik a legkevésbé tudnak hozzáférni ezekhez a korlátozott forrásokhoz. Alapvetően szükséges lenne olyan üzleti környezetet kialakítani, amely kedvez a fiatal vállalkozóknak.
38. A sikeres fiatal vállalkozókra irányuló programoknak több összetevője van:
- Akkor a leghatékonyabbak, amikor a magánszektorral partnerségben kerülnek kialakításra és végrehajtásra. Sok munkáltatónak és munkáltatói szervezetnek van kapacitása, tapasztalata és kapcsolata fiatal emberekkel, amelyek révén jelentősen hozzá tudnak járulni a programok végrehajtásához.
 - Integrált intézkedési tervek szintén hozzájárulhatnak a fiatal vállalkozókra vonatkozó kezdeményezések hatékonyságához.
 - A vállalkozói ismeretek felvétele a tantárgyak közé már korai korban szintén hatékony módszer lehet a vállalkozások ösztönzésére.
 - A szövetkezetek és a szociális gazdaság is lehetőségeket biztosíthat a fiataloknak arra, hogy saját vállalkozásokat indítsanak, illetve hogy önfoglalkoztatókká váljanak.
39. Elismert tény, hogy szigorú monitoringra és értékelésre van szükség a programok hatékonyságának felülvizsgálata során. A legfontosabb teljesítményjelzők a következők: a kezdő vállalkozások fenntarthatósága, az elért jövedelmi szint, az újonnan kialakított munkahelyek száma és minősége.

További lépések

40. A kormányoknak komolyan figyelembe kell venniük, amennyiben az lehetséges, a következőket:
- (a) A nemzeti stratégiák, a koordináció és a felülvizsgálat szerepe a fiatal vállalkozásokhoz kapcsolódó kezdeményezések kiegészítő jellegének és hatékonyságának biztosítása érdekében.
 - (b) Biztosítani, hogy olyan támogató környezet¹ álljon rendelkezésre, beleértve a kis- és mikro-vállalkozásokat, a szövetkezeteket és a szociális vállalkozásokat, amely támogatja

¹ Ahogy az kifejtésre kerül a fenntartható vállalatok támogatásával kapcsolatos 2007-es Nemzetközi Munkaügyi Konferencián elfogadott következtetésekből.

- a fiatal vállalkozókat, és megakadályozza a csak látszólagos foglalkoztatás kialakulását.
- (c) A fiatal vállalkozások támogatása elsősorban fiatal nők és egyéb, hátrányos helyzetű fiatal csoportok esetében.
 - (d) A fenntartható fiatal vállalkozások működéséhez szükséges finanszírozási forrásokhoz való hozzáférés javítása, elsősorban a mikro-, kis- és középvállalatok, szövetkezetek és szociális vállalkozások esetében. Ez magában foglalhat támogatott hitelt, kölcsön-garanciákat, illetve mikrohitel kezdeményezések támogatását.
 - (e) A mikrovállalkozások közbeszerzésekhez való hozzáféréseinek javítása az ILO a Munkaügyi Záradékokról (Állami Szerződések) szóló 94. sz. Egyezménye (1949) rendelkezéseinek értelmében azokban az országokban, ahol az egyezményt ratifikálták.
 - (f) Intézkedések megtétele annak érdekében, hogy a fiatal vállalkozók az informális gazdaságból és az informálisból a formalitásba lépjenek át, beleértve a nemzeti munkaügyi jogszabályok betartásának elősegítését és támogatását.
 - (g) A vállalkozási ismeretek oktatása korai életkorban és a középiskolákban, valamint a felsőfokú oktatási intézményekben a vállalkozók megítélését javító hatékony módszerek bizonyul. A szövetkezetekről szóló ismeretek oktatása is legyen a nemzeti tanmenet része, a Szövetkezetek Elősegítéséről szóló 193. sz. ILO Ajánlással összhangban (2002).
 - (h) A politikai eszközök hatásvizsgálatát és javítását szolgáló monitoring és értékelő mechanizmusok kialakítása és megerősítése.
41. A munkáltatói szervezeteknek komolyan figyelembe kell venniük, amennyiben az lehetséges, a következőket:
- (a) Partnerségek kialakítása a kormánnyal a fiatal vállalkozások elősegítése és támogatása érdekében.
 - (b) Együttműködés a kormánnyal a fiatal vállalkozói programok tervezése és végrehajtása során.
 - (c) Politikai és kereskedelmi input biztosítása megújult és innovatív intézkedések meghozatalára, amelyekkel biztosítani lehet a fiatal vállalkozók hozzáférést a vállalkozásindítás-hoz és fejlesztéshez szükséges pénzügyi forrásokhoz.
 - (d) Mentori és egyéb támogatás nyújtása és elősegítése fiatal vállalkozók számára.
 - (e) A fiatal vállalkozói hálózatok támogatása szervezeteiken belül.

Fiatal emberek jogai

42. A nemzetközi munkaügyi normák fontos szerepet töltenek be a fiatal munkavállalók jogainak védelmében.
43. A 2005-ös határozat melléklete felsorolja azokat a nemzetközi munkaügyi normákat,

amelyek a munkavállalásra és a fiatalokra vonatkoznak. A 2005 óta elfogadott nemzetközi munkaügyi normák is relevánsak lehetnek a tagállamokban (lásd a frissített listát a mellékletben).

44. A 2005-os Nemzetközi Munkaügyi Konferencián elfogadott határozat azt is kimondta, hogy a munkaügyi jogszabályok és – amennyiben léteznek – a kollektív megállapodások vonatkoznak az összes fiatal munkavállalóra, beleértve azokat is, akik jelenleg nem élveznek védelmet, mivel rejtett munkaviszonnyal rendelkeznek.
45. A fiatalokat változatlanul aránytalan mértékben sújtják a méltányos munka deficitjéből és az alacsony minőségű munkahelyekből adódó hátrányok, amely hátrányokat a dolgozó szegénység, az alacsony fizetési és/vagy foglalkoztatási státusz, valamint a foglalkoztatási kockázatok és megbetegedéseknek való kitettség alapján lehet mérni. A fiatal munkavállalóknak egyre kevésbé van lehetősége arra, hogy a formális foglalkoztatási ágazatokban a részmunkaidőről, ideiglenes, alkalmi vagy szezonális foglalkoztatásból teljes munkaidős állományba kerüljenek át. Az informális gazdaságban a fiatalok gyakran rossz munkakörülmények között dolgoznak városi és vidéki területeken egyaránt.
46. A fiatalok munkanélküliségének kezelése során nem szabad figyelmen kívül hagyni és nem szabad meggyengíteni azt a védelmet, amelyre a fiatal munkavállalók jogosultak. Az alapvető nemzetközi munkaügyi normák egyetemes támogatását tükrözve a munkahelyteremtő politikáknak nem szabad munkahelyi diszkriminációhoz vezetniük. A fiatal munkavállalók ugyanolyan jogokkal rendelkeznek, mint az összes többi munkavállaló. A fiatalok foglalkoztatására irányuló politikai intézkedéseknek ösztönözniük kell az ideiglenes foglalkoztatásból a stabil munkahelyekre történő átmenetet.
47. A közelmúlt nemzeti tapasztalatai azt mutatják, hogy a gazdasági válságok során alkalmazott, jól megtervezett és megfelelően célzott bértámogatás programok elősegíthetik a fiatal munkavállalók belépését a munkaerőpiacra, és mérsékelhetik a készségek leértékelődését. Mindazonáltal, megfelelő monitoring és ellenőrzés szükséges ahhoz, hogy megakadályozzák az ezekkel intézkedésekkel való visszaéléseket. A fiatal munkavállalók minimális munkafeltételeit biztosító politikai intézkedések hatékonysága más, bérrrel kapcsolatos politikai intézkedésektől, így a bérrendszerektől is függ. A minimálbér hatékony módszer lehet a kizsákmányoló és diszkriminatív bérezési gyakorlatok megakadályozásában, illetve a fiatal munkavállalók vásárlóerejének növelésében. A nemzeti szintű társadalmi párbeszéd elengedhetetlen egy olyan koherens és konzisztens bérpolitikai keret kialakítása során, amely megfelelő védelmet nyújt és javítja a fiatal munkavállalók foglalkoztatási kilátásait. Általánosságban, a kollektív megállapodásokat ki kell terjeszteni a fiatal munkavállalókra.

További lépések

48. A kormányoknak komolyan figyelembe kell venniük, amennyiben az lehetséges, a következőket:
- (a) A jogokat középpontba állító megközelítési mód alkalmazása a fiatalok foglalkoztatásának területén.
 - (b) Biztosítani, hogy a fiatalok egyenlős bánásmódban részesüljenek, és jogukat biztosítsák a munkahelyen.
 - (c) Elkötelezni magukat olyan ifjúsági foglalkoztatási politikák kialakítása mellett, amelyek megfelelnek a nemzeti kötelezettségvállalásoknak és figyelembe veszik a nemzetközi munkaügyi normákat.
 - (d) Biztosítani, hogy a munkaügyi jogszabályok és kollektív megállapodások betartását szigorúan ellenőrizzék a munkaügyi felügyelet és más releváns testületek, amelyeknek erős és megfelelő szankciók alkalmazása révén nagyobb hangsúlyt kell fektetniük a fiatalok foglalkoztatása során előforduló jogsértő gyakorlatok megszüntetésére, beleértve az informális gazdaság területén.
 - (e) Olyan mechanizmusok kialakítása és végrehajtása, amelyek megfelelő védelmet nyújtanak, beleértve a szociális védelmet, az összes fiatal munkavállaló számára annak érdekében, hogy könnyebbé váljon az átmenet a stabil foglalkoztatásba és a méltányos munkába.
 - (f) A fiatal munkavállalók szervezkedési és kollektív alkura való jogainak előmozdítása és védelme.
 - (g) Munkaegészségügyi és biztonsági intézkedések és képzések biztosítása fiatalok számára, beleértve a foglalkoztatás előtti és bevezető képzéseket.
 - (h) Biztosítani, hogy a törvényileg vagy kollektív szerződés által megállapított, fiataloknak járó minimálbérekre vonatkozó rendelkezéseket betartják.
 - (i) Koherens és következetes bérpolitikai keretek kialakítása a szociális partnerekkel való konzultáció alapján.
 - (j) A politikai intézkedések, mint például a bértámogatások kialakítása, monitoringja és megfelelő ellenőrzése annak érdekében, hogy azok időhöz kötötten, célzottan kerüljenek végrehajtásra, megakadályozva a visszaéléseket. Fontos, hogy ezeket a politikákat a készségfejlesztő képzésekhez kössék.
 - (k) A munkavállalói jogok kerüljenek be az általános, közép- és felsőfokú oktatási intézmények tananyagába, mint olyan eszközök, amelyek hatékonyan tudnak hozzájárulni a munkavállalói jogok tudatosításához.
 - (l) A politikai intézkedések hatásvizsgálatára és javítására szolgáló monitoring és értékelő mechanizmusok kialakítása és megerősítése.

49. A munkáltatói szervezetek vegyék figyelembe, amennyiben az lehetséges, illetve a munkavállalói szervezetek hajtsák végre a következőket:
- (a) A fiatal emberek nagyobb részvételének és képviselőitének előmozdítása és ösztönzése szervezeteiken belül, valamint szerepük erősítése a társadalmi párbeszéd során.
 - (b) Tagjaik körében tudatosítsák a fiatal munkavállalók jogait új technológiák és a szociális média felhasználása révén is.
 - (c) Aktívan vegyenek részt fiatal munkavállalók jogainak érvényesítésében.

Az ILO tevékenysége

50. Az ILO fontos feladata, hogy globális vezetői szerepkört töltsön be és kiválósági központként működjön a fiatalok foglalkoztatása területén. Az ILO-nak támogatnia kell a kormányok, a szociális partnerek és a multilaterális rendszer tevékenységeit, amelyek a fiatalok foglalkoztatási válságának megoldására és a fiatalok számára biztosított méltányos munkalehetőségek előmozdítására irányulnak nemzeti, regionális és globális szinteken. A 2005-ös Nemzetközi Munkaügyi Konferencián elfogadott határozat, illetve a 2012-ben a kormányok, a munkáltatók és a munkavállalók által közösen létrehozott input és tapasztalatok alapján elmondható, hogy az ILO komoly megalapozottsággal és felkészültséggel rendelkezik ezen alapvető globális feladat végrehajtására. A jelen következtetések a 2005-ös Nemzetközi Munkaügyi Konferencia által elfogadott határozatra épülnek. E következtetések felismerik a globális gazdasági válság által okozott hatásokat és az ebből adódó főbb kihívásokat. Következésképpen ki kell tartani e következtetések mellett és figyelembe kell venni a meglévő 2005-ös akciótervet. A tevékenységeket ki kell terjeszteni a következő területekre: szakértelem fejlesztése, ismeretátadás, technikai támogatás, partnerség és a fiatalok méltányos munkájának védelme.
51. Az ILO-nak meg kell erősítenie kapacitását a következtetések következő öt témakörével kapcsolatban:
- (i) foglalkoztatás és gazdaságpolitika; (ii) foglalkoztathatóság; (iii) munkaerőpiaci politika; (iv) vállalkozások; és (v) munkahelyi jogok. Az ILO-nak erőfeszítéseket kell tennie a fiatalok foglalkoztatására irányuló programok – beleértve a technikai együttműködési tevékenységeket – közötti koordináció erősítésére. Az ILO fiatalok foglalkoztatását elősegítő tevékenységeit szigorú monitoring és értékelés alá kell vetni annak érdekében, hogy azok költséghatékonyan működjenek, és pozitív hatással járjanak. Szükséges, hogy ezek mérhető célkitűzések és megfelelő indikátorok megadásával kerüljenek végrehajtásra. A 2014-es Nemzetközi Munkaügyi Konferencián tartandó foglalkoztatási vita újbóli napirendre tűzése során a fiatalok foglalkoztatását kell középpontba állítani.

1. | Tudásfejlesztés és az ismeretek megosztása

52. Az ILO-nak erősítenie kell tevékenységét a fiatalok foglalkoztatásával kapcsolatos tudás fejlesztése és az azzal kapcsolatos információk terjesztése során a következő területeken:
- **Foglalkoztatási trendek:** adatok és információk gyűjtése, elemzése és terjesztése a fiatalok munkaerőpiaci trendjeivel kapcsolatban, beleértve a béreket, a munkakörülményeket, a fiatal munkavállalók különböző szerződéses jogviszonyait, a képzettségek és a piaci igények közötti nem megfelelő összehangoltságot, illetve az iskolából a munka világába történő átmenetet.
 - **Felmerülő kérdések:** kutatások folytatása a felmerülő kérdésekkel kapcsolatban, beleértve azokat a politikákat és intervenciókat, amelyek munkatapasztalatokat nyújtanak és összekapcsolják a tanulás és a munka rendszereit, csökkentik az informalitást és javítják a munkahelyek minőségét, megszólítják a fiatal munkavállalói csoportokat, beleértve a migránsokat, valamint szociális védelmet nyújtanak a fiatal munkavállalók számára.
 - **Makroökonómiai és ipari politikák:** a technikai kapacitás kiterjesztése annak érdekében, hogy értékelni lehessen a makroökonómiai és ipari politikák foglalkoztatásra gyakorolt hatásait.
 - **Fiatalok foglalkoztatási politikája és programjai:** az egyes országok politikájának és programjainak hatékonyságával kapcsolatban információgyűjtés és elemzés, beleértve az önkéntes, több országra kiterjedő partneri felülvizsgálatokat, valamint az eredmények megosztását nemzetközi adatbázisok és egyéb eszközök segítségével.
 - **Értékelés:** értékelések és a fiatalok méltányos munkáját előmozdító hatékony intervenciók tapasztalatainak leszűrése. Külön figyelmet kell fordítani a fiatal vállalkozói és ön-foglalkoztatói programok értékelésére.
 - **Jó gyakorlat:** mechanizmusok kialakítása a fiatalok foglalkoztatásával kapcsolatos intervenciók jó gyakorlatainak áttekintésére és terjesztésére, beleértve a kölcsönös tanulás és a Dél - Dél együttműködés felhasználását.

2. | Technikai támogatás

53. Az ILO-nak a továbbiakban is támogatnia kell a tagállamokat abban, hogy prioritásként kezeljék a fiatalok foglalkoztatását azáltal, hogy fejlesztik és végrehajtják a 2005-ös Nemzetközi Munkaügyi Konferencián hozott határozatban foglalt politikai intézkedéseket és a jelen következtetéseket, beleértve a Méltányos Munka Ország Programok igénybevételét. A rendelkezésre álló források alapján technikai támogatást kell nyújtani a következő területeken:

- A fiatalok foglalkoztatási prioritásainak integrálása a **nemzeti fejlesztési keretekbe és foglalkoztatáspolitikába**, valamint a munkaerőpiaci és szociális védelmi politikák jobb összehangolása. Az ILO-nak a tagállamok kérésére olyan makroökonómiai politikai opciókat is kell nyújtania, amelyek támogatják a munkahelyteremtést.
- Integrált, határidőkhöz kötött és megfelelő emberi és pénzügyi forrásokkal alátámasztott **nemzeti akciótervek** kialakítása.
- Nemekre és korcsoportokra bontott **munkaerőpiaci információk** szisztematikus gyűjtése.
- **Profil-meghatározási rendszerek kialakítása** a hátrányos helyzetű fiataloknak nyújtott foglalkoztatási programok és szolgáltatások költséghatékonyságának és célcsoport-meghatározásának javítására.
- **Állami beruházási és foglalkoztatási programok**, amelyek prioritást adnak a fiatalok foglalkoztatásának.
- **Készségfejlesztési rendszerek**, amelyek megerősítik a kapcsolatokat a képzési kínálat kialakítása és a munkaerőpiaci követelmények között.
- Fiatal emberekre irányuló **átfogó munkaerőpiaci programok**, külön figyelemmel a hátrányos helyzetű fiatalok csoportjaira.
- **Vállalkozások, szövetkezetek és szociális vállalkozások fejlesztése**, beleértve az oktatást, a pénzügyi és egyéb szolgáltatásokhoz való hozzáférést és a mentori rendszereket.
- A fiatal emberek igényeihez alakított **közfoglalkoztatási szolgáltatások**, amelyek kiterjednek a vidéki területen élő fiatalokra, beleértve a partnerségeket a munkaügyi központok, az önkormányzatok, a szociális partnerek, a szociális szolgáltatások, a magánfoglalkoztatási szolgáltatók – ahol azok léteznek – és a civil társadalmi szervezetek között.
- **Kapacitásbővítés és eszközfejlesztés** a kormányzati intézmények működésével kapcsolatos értékelés és monitoring megerősítése érdekében, figyelmet fordítva a hatásvizsgálatra, valamint információk átadására a tudományos bizonyítékokon alapuló ifjúságpolitikai intézkedések kialakítása érdekében.

3. | Partnerség és támogatás

54. Az ILO-nak a továbbiakban is vezető szerepet kell betöltenie és partneri kapcsolatot kell kialakítania más nemzetközi szervezetekkel világszerte, különösképpen a multilaterális rendszer szervezeteivel regionálisan és helyi szinteken annak érdekében, hogy minden rendelkezésre álló eszköz segítségével olyan tevékenységet folytathassanak, amellyel előmozdíják és támogatják a fiatalok méltányos és termelékeny munkáját és megakadályozzák egy generáció elvesztését.

- **Globális vezetés a fiatalok foglalkoztatásával kapcsolatban.** Az ILO-nak globális vezetést kell felvállalnia a fiatalok méltányos munkájának előmozdítása érdekében. Ennek fényében az ILO-nak stratégiai szövetségeket és partnerségeket kell kötnie annak érdekében, hogy a fiatalok foglalkoztatása a nemzetközi fejlesztés napirendjének középpontjába kerüljön. Emellett támogatni kell a specifikus ifjúsági foglalkoztatási célok kitűzését a 2015 utáni Millennium Fejlesztési Célok keretén belül. Az ILO-nak a következőket kell végrehajtania: (i) a politikai dialógus támogatása és az ifjúsági foglalkoztatási kérdések koherenciájának erősítése; (ii) akcióorientált kutatások végrehajtása és az ismeretek megosztása; (iii) technikai támogatás nyújtása a tagállamoknak, valamint költséghatékony intervenciók érdekében specifikus és innovatív partnerségek ösztönzése; és (iv) az Egyesült Nemzetek és más multilaterális intézmények foglalkoztatáspolitikájának koordinációjának és összehangolásának ösztönzése.
- **Regionális és nemzeti partnerségek.** Az ILO-nak a jövőben is támogatnia kell a fiatalok foglalkoztatását elősegítő regionális és nemzeti partnerségeket a vidéki területeken is. A munkáltatói és munkavállalói szervezetek ifjúsági hálózatai vegyenek részt ezekben a partnerségekben, valamint ezek a partnerségek terjedjenek ki a fiatalok olyan reprezentatív szervezeteire is, amelyek aktívan tevékenykednek a fiatalok méltányos munkájának előmozdítása érdekében regionális és nemzeti szinteken.
- **Támogatás.** Az ILO növelje a fiatal emberek nemzetközi munkaügyi normákkal és munkavállalói jogokkal, foglalkoztathatósággal és a fiatalok vállalkozói tevékenységével kapcsolatos ismereteit és tudatosságát, olyan eszközök használata révén, mint a fiatalok méltányos munkáját támogató hálózatok kialakítása, a szociális média és egyéb lehetőségek igénybevétele. Az ILO-nak monitoring tevékenységet kell folytatnia és jelentéseket kell készítenie a fiatal munkavállalók jogaival kapcsolatban világszerte.

Források mozgósítása

55. Annak érdekében, hogy teljesíteni tudja a technikai támogatás iránt megnyilvánuló megnövekedett igényeket, az ILO fejlesszen ki stratégiát a források mobilizációja érdekében, amelynek eredményképpen kiterjesztheti technikai együttműködési tevékenységeit a nemzeti Méltányos Munka Programok ifjúsági foglalkoztatási prioritásainak támogatására, valamint a regionális és globális kezdeményezések területére is. Ennek a stratégiának kell meghatároznia azt a szerepet, amelyet a partnerség játszhat a különböző forrásokból származó források mozgósításában a fiatalok foglalkoztatási válságának kezelése érdekében.

Melléklet

A munkára és fiatal személyekre vonatkozó nemzetközi munkaügyi normák

Az alapvető munkahelyi elvekről és jogokról szóló egyezmények és az azokhoz kapcsolódó ajánlások mellett – az Egyesülési Szabadságról és a Szervezkedési Jog Védelméről szóló 87. sz. Egyezmény (1948); a Szervezkedési és Kollektív Tárgyalási Jogról szóló 98. sz. Egyezmény (1949); a Kényszer munkáról szóló 29. sz. Egyezmény (1930); és a Kényszer munkáról (Közvetett Kényszer) szóló 35. sz. Ajánlás (1935); a Kényszer munka Felszámolásáról szóló 105. sz. Egyezmény (1957); az Egyenlő Díjazásról szóló 100. sz. Egyezmény (1951) és 90. sz. Ajánlás (1951); a Hátrányos Megkülönböztetésről (Foglalkoztatás és Foglalkozás) szóló 111. sz. Egyezmény (1958) és 111. sz. Ajánlás (1958); a Foglalkoztatás Alsó Korhatáráról szóló 138. sz. Egyezmény (1973) és 146. sz. Ajánlás (1973); a Gyermek munka Legrosszabb Formáiról szóló 182. sz. Egyezmény (1999) és 190. sz. Ajánlás (1999) – és a foglalkoztatásról, a munkaügyi felügyeletről szóló elsőbbségi egyezmények, valamint a kapcsolódó ajánlások mellett – a Foglalkoztatáspolitikáról szóló 122. sz. Egyezmény (1964) és 122. sz. Ajánlás (1964); a Foglalkoztatáspolitikáról szóló 169. sz. Ajánlás (1984); a Munkaügyi Ellenőrzésről szóló 81. sz. Egyezmény (1947) és annak Protokollja (1995); a Munkaügyi Felügyeletről szóló 81. sz. Ajánlás (1947); a Munkaügyi Ellenőrzésről szóló (Mezőgazdaság) 129. sz. Egyezmény (1969) és 133. sz. Ajánlás (1969) – ezek az eszközök elsősorban a következőket tartalmazzák: a Munkaerőpiaci Szolgáltatásról szóló 88. sz. Egyezmény (1948) és 83. sz. Ajánlás (1948); a Munkaügyi Igazgatásról szóló 150. sz. Egyezmény (1978) és 158. sz. Ajánlás (1978); a Magán Munkaközvetítő Ügynökségekről szóló 181. sz. Egyezmény (1997) és 188. sz. Ajánlás (1997); az Emberi Erőforrások Fejlesztéséről szóló 142. sz. Egyezmény (1975) és 195. sz. Ajánlás (2004); a Kis- és Közepes Vállalkozásokban Történő Munkahelyteremtésről szóló 189. sz. Ajánlás (1998); a Részmunkaidős Foglalkoztatásról szóló 175. sz. Egyezmény (1994) és 182. sz. Ajánlás (1994); a Szövetkezetek Elősegítéséről szóló 193. sz. Ajánlás (2002); a Munkavállalók Képviselőiről szóló 135. sz. Egyezmény (1971) és 143. sz. Ajánlás (1971); a Szakmai Rehabilitációról és a Foglalkoztatásról (Megváltozott Munkaképességűek) szóló 159. sz. Egyezmény (1983) és 168. sz. Ajánlás (1983); a Munkavállalás Céljából Történő Bevándorlásról szóló (Módosított) 97. sz. Egyezmény (1949) és 86. sz. Ajánlás (Módosított) (1949); a Migráns Munkásokról (Kiegészítő Rendelkezések) szóló 143. sz. Egyezmény (1975) és a Migráns Munkásokról szóló 151. sz. Ajánlás (1975); a Belsőszülött és Törzsi Népekről szóló 169. sz. Egyezmény (1989); a Munkavédelemről szóló 155. sz. Egyezmény (1981) és annak Protokollja (2002); a Munkavédelemről szóló 164. sz. Ajánlás (1981); a Mezőgazdaság Munkavédelméről szóló 184. sz. Egyezmény (2001) és 192. sz. Ajánlás (2001); az Anyaság védelméről szóló 183. sz. Egyezmény (2000) és 191. sz. Ajánlás (2000); a Fiatalkorúak Orvosi Vizsgálatáról szóló (Ipar) 77. sz. Egyezmény (1946) és a Fiatalkorúak Orvosi Vizsgálatáról (Nem Ipari Foglalkozások) szóló 78. sz. Egyezmény (1946); a Fiatalkorúak Orvosi

Vizsgálatáról szóló 79. sz. Ajánlás (1946); a Munkabér Védelméről szóló 95. sz. Egyezmény (1949) és 85. sz. Ajánlás (1949); a Legkisebb Bérek Megállapításáról szóló 131. sz. Egyezmény (1970) és 135. sz. Ajánlás (1970); a Társadalombiztosítás Minimális Normáiról szóló 102. sz. Egyezmény (1952); a Foglalkoztatás Elősegítéséről és a Munkanélküliség Elleni Védelemről szóló 168. sz. Egyezmény (1988) és 176. sz. Ajánlás (1988); a Munkaidőről (Ipar) szóló 1. sz. Egyezmény (1919) és a Munkaidőről (Kereskedelem és Irodák) szóló 30. sz. Egyezmény (1930); az Éjjeli Munkáról szóló 171. sz. Egyezmény (1990) és 178. sz. Ajánlás (1990); a Munkavédelemről szóló 187. sz. Keretegyezmény (2006) és a Munkavédelemről szóló 197. sz. Ajánlás (2006); a Háztartási Alkalmazottakról szóló 189. sz. Egyezmény (2011) és 201. sz. Ajánlás (2011); a Munkaviszonyról szóló 198. sz. Ajánlás (2006); és a HIV/AIDS-ről szóló 200. sz. Ajánlás (2010).

